

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Friederike Wallentin-Hermann

Strona pozwana: Alitalia — Linee Aeree Italiane SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Handelsgericht Wien — Wykładnia art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1) — Pojęcia „nadzwyczajnych okoliczności” i „racjonalnych środków” — Odwołanie lotu z powodu usterki silnika — Współczynnik odwołań lotów z powodu problemów technicznych znacznie wyższy niż u innych przewoźników lotniczych

Sentencja

- 1) Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 należy interpretować w ten sposób, że problem techniczny, który wystąpił w statku powietrznym, skutkujący odwołaniem lotu, nie jest objęty pojęciem „nadzwyczajne okoliczności” w rozumieniu tego przepisu, chyba że problem ten jest następstwem zdarzeń, które — ze względu na swój charakter lub źródło — nie wpisują się w ramy normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i nie pozwalają mu na skuteczne nad nimi panowanie. Zawarta w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r. konwencja o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego nie ma przy tym rozstrzygającego znaczenia dla wykładni okoliczności uzasadniających zwolnienie przewoźnika z obowiązku wypłacenia odszkodowania, o których mowa w art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004.
- 2) Częstotliwość występowania problemów technicznych u przewoźnika lotniczego sama w sobie nie stanowi czynnika przesądzającego o istnieniu lub braku „nadzwyczajnych okoliczności” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004.
- 3) Okoliczność, iż przewoźnik lotniczy przestrzegał minimalnych wymogów w zakresie przeglądów statku powietrznego, nie może sama w sobie wystarczyć dla wykazania, że ten przewoźnik podjął „wszelkie racjonalne środki” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004, a w konsekwencji dla zwolnienia go z ciążącego na nim obowiązku wypłacenia odszkodowania przewidzianego w art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 1 tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Postępowanie wszczęte przez Ericha Stamma, Anneliese Hauser

(Sprawa C-13/08) (¹)

(Umowa między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób — Równe traktowanie — Osoby prowadzące działalność na własny rachunek na terenach przygranicznych — Dzierżawa gruntów rolnych — Struktura rolna)

(2009/C 44/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym:

Erich Stamm, Anneliese Hauser

Przy udziale: Regierungspräsidium Freiburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof (Niemcy) — Wykładnia art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 1 i art. 15 ust. 1 załącznika I do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób podpisanej w Luksemburgu Dz. dnia 21 czerwca 1999 r. (Dz.U. 2002, L 114, s. 6) — Zastosowanie zasady równego traktowania do osób prowadzących działalność na własny rachunek na terenach przygranicznych — Rolnik obywatelstwa szwajcarskiego zamieszkujący w Szwajcarii, który zawarł umowę dzierżawy na grunty rolne w Niemczech.

Sentencja

Zgodnie z art. 15 ust. 1 załącznika I do umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób podpisanej w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 1999 r., umawiająca się strona powinna przyznać „osobom prowadzącym działalność na własny rachunek na terenach przygranicznych” w rozumieniu art. 13 tego załącznika, które są obywatelami drugiej umawiającej się strony, w zakresie dostępu do prowadzenia działalności gospodarczej i jej wykonywania w państwie przyjmującym traktowanie nie mniej korzystne niż ma to miejsce w stosunku do jego własnych obywateli.

(¹) Dz.U. C 92 z 12.4.2008.